

Til nr. 30 og 31

Ændringerne foretages i konsekvens af forslagene ovenfor.

Til nr. 32

Efter en ændring af borgerlig straffelov i december 1985 er § 152 nu udvidet, så betalingskortlovens § 31, 1. pkt., er blevet overflødig. Herefter finder borgerlig straffelovs §§ 152-154 f anvendelse på særligt sagkyndige efter gældende lovs § 11, stk. 4, (efter dette forslag § 10, stk. 3) og deres medhjælpere. Forslaget indebærer ingen realitetsændring i forhold til de hidtil gældende regler.

Til nr. 33

Ændringen skyldes en ændring af borgerlig straffelov i 1987.

Til nr. 34

Bestemmelserne fastsætter, at de civilretlige beskyttelsesregler for kortudsteder og betalingsmodtager ikke kan fraviges til ugunst for disse.

Det er fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at forbudet retter sig imod aftaler vedrørende fremtidige situationer. Bestemmelsen udelukker f.eks. således ikke, at kortindehaver ved den enkelte transaktion giver afkald på at få kvittering.

En lang række af bestemmelserne i loven, herunder §§ 13, 18, 19 a og registerbestemmelserne i kapitel 6, er af offentlig karakter. Det følger af almindelige regler, at private ikke ved aftale kan fravige sådanne regler.

Til nr. 35

Reglen i gældende lovs § 35 om, at omkostninger ved administration af loven pålignes de registrerede kortudstedere, har givet anledning til administration for såvel de indberettende kortudstedere som Forbrugerstyrelsen.

Da administrationen af bestemmelsen besværliggøres af, at der anvendes tre kriterier ved gebyrberegningen, foreslås en forenkling af reglen, således at gebyret udelukkende opkræves i forhold til betalingssystemernes omsætning.

Til nr. 36

En revision af betalingskortloven forudses i forbindelse med en eventuel kommende lovgivning omkring home-banking.

Tit § 2

Ikrafttrædelsesdatoen den 1. januar 1993 for § 13, stk. 1, nr. 3, skyldes ikrafttrædelsesdatoen for EF-direktivet om forbrugerkredit m.m., jf. bemærkningerne til nr. 14. De hidtidige regler om oplysning om kreditomkostninger gælder indtil 1. januar 1993.